

Agnete Laustsen (KF):

Jeg kan gentage den tilslutning, vi ved lovforslagets behandling i november 1990 gav det.

Dermed tilslutning til, at vi også i Danmark – om end forslaget jo nok ikke får den store praktiske betydning her, grundet kravet om en om-sætning på mindst 40 milliarder danske kroner – alligevel træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at medlemsstaterne kan yde Kommissionens bemyndigede repræsentanter den fornødne støtte.

Svend Aage Jensby (V):

Venstre kan også give sin fulde tilslutning til det foreliggende lovforslag. Det drejer sig jo om en, kan man sige, mindre, redaktionel ændring, en tilføjelse til bekendtgørelse nr. 118 af 21. februar 1990 og en ganske naturlig og logisk konsekvens af den EF-forordning, EF-forordning nr. 4064/89, som er trådt i kraft.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal kort sige, at ligesom sidste gang kan vi støtte lovforslaget.

Annette Just (FP):

Selv om talerne bliver kortere og kortere heroppe fra talerstolen, så vil jeg ikke sige, at det har mindre betydning. Enhver ens regel for industrien inden for EF-landene er en fordel for dansk industri.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal også tilkendegive, at jeg vil sige det samme som sidste gang: Vi er positive og kan støtte lovforslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan på Det Radikale Venstres vegne tilslutte mig den sidste ærede taler.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det er ikke altid lige så kort som i dag, men i dag vil jeg nøjes med som mit slutord at sige: Tak!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 16/1 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Eva Fatum (S):**

Dette lovforslag er en genfremsættelse af det lovforslag, som blev fremsat den 10. oktober 1990. Det nåede kun en førstebehandling på grund af folketingsvalget.

Lovforslaget har til formål at indføre generelle ordninger for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende uddannelser indeholdt i et vedtaget EF-direktiv. En lignende ordning er vedtaget af Nordisk Ministerråd den 29. august 1990, undertegnet den 24. oktober 1990.

I det foreliggende lovforslag drejer det sig om en videregående uddannelse af mindst 3 års varighed.

Det kan undre os noget – og er imod regeringens generelle tilsagn om at holde Folketinget underrettet – at ministeren i lovforslaget samtidig beder om uden videre at få bemyndigelse til at acceptere, hvad der måtte komme af supplerende direktiv for de øvrige kompetencegivende uddannelser, som endnu ikke er omfattet af EF-direktiv (EØF) nr. 8948, men som er beslægtet med disse.

Ifølge bemærkningerne forventes det supplerende direktiv ikke at træde i kraft før 1992, så der skulle være tid nok til at vente og se indholdet af dette. Endvidere arbejder Nordisk Ministerråd med forberedelser til en ordning, som bygger på det direktiv, der skal supplere direktiv 89/48 (EØF).

[Eva Fatum]

Vi kan ikke på det grundlag, vi har i dag, give denne bemyndigelse. Bemyndigelser af den karakter må vi med respekt for Folketinget vende os imod.

Socialdemokratiet synes, at det er en god og praktisk foranstaltning at lade Erhvervs- og Selskabsstyrelsen koordinere de respektive relevante ministerier, afhængig af hvilken uddannelse det nu drejer sig om.

Vi vil i udvalgsarbejdet gerne diskutere, om det er relevant at skærpe reglerne i forhold til EF-direktivet med hensyn til ansøgerens mulighed for at anke den kompetente myndigheds afgørelse. Endvidere ønsker vi præciseret, hvordan ankeretten skal kunne gennemføres.

I overenskomsten mellem de nordiske lande er der i artikel 4 omtalt krav om tilfredsstillende sprogkendskab for at få en godkendelse, men i bemærkningerne til dette lovforslags § 2 står, at det formentlig vil være i strid med de hensyn, der ligger bag vedtagelsen af de generelle ordninger, at afvise en ansøger, fordi den pågældende ikke har kendskab til det danske sprog, medmindre kendskab hertil er en klar forudsætning for udøvelse af erhvervet, f.eks. som folkeskolelærer.

Da der fortrinsvis vil være tale om liberale erhverv, kan jeg ikke finde et eneste af de erhverv, der er nævnt i lovforslaget, hvor kommunikation ikke indgår som en vigtig del, og det er trods alt nemmere at kommunikere med en svensker end f.eks. en franskmænd. Men for franskmændens vedkommende kan man efter lovforslaget altså ikke kræve, at hun eller han skal kunne dansk for at kunne udøve sit erhverv i Danmark.

Ordet formentlig er brugt et par gange i bemærkningerne. Efter vores opfattelse skal bemærkninger til et lovforslag være opklarende og forklarende i forhold til lovparagrafferne.

Flere instanser er blevet hørt om lovforslaget, men ikke hvorvidt der har været indvendinger imod det. Men det regner vi med at vi kan få svar på under udvalgsbehandlingen.

Agnete Laustsen (KF):

Ved den tidligere behandling af dette lovforslag i oktober 1990 gav vi fra konservativ side fuld opbakning til de intentioner, som ligger bag forslaget, nemlig fremme af den fri bevægelighed inden for såvel EF som Norden for borgere, som ønsker at udøve deres erhverv enten

som selvstændige eller som lønmodtagere i et andet land end dér, hvor de pågældende har modtaget deres erhvervsmæssige kvalifikationer.

Lovforslaget vedrører jo i første række gennemførelse af et EF-direktiv; men jeg finder det positivt, at vi samtidig under Nordisk Ministerråd forbereder en tilsvarende nordisk ordning til supplement af EF-direktivet.

Vi er fra konservativ side indstillet på i udvalget at give forslaget en hurtig behandling og kan som nævnt varmt anbefale det.

Charlotte Antonsen (V):

Fra Venstre skal vi varmt anbefale dette forslag. Det er et fantastisk vigtigt og alt for lidt diskuteret led i det indre marked.

Det handler om borgernes frie bevægelighed og mulighederne for at benytte sin uddannelse i andre EF-lande, og det er faktisk lidt sørgeligt, at vi herhjemme har fikseret så meget på det indre markeds krav om godkendelse af tekniske forskrifter på varer osv. i stedet for at tale lidt mere om de gode sider ved det indre marked, som har umiddelbar virkning for landets borgere.

Konkret drejer sagen sig jo om en gensidig anerkendelse af erhvervskompetencegivende uddannelser på over 3 år. Her er der tale om et rammedirektiv. Tidligere har man gensidigt anerkendt 14-15 uddannelser ved at se på disse uddannelser enkeltvis.

Fra Venstres side mener vi, det er godt, at man nu siger, at vi laver et rammedirektiv, så alle europæere med en kompetencegivende uddannelse på over 3 år i princippet med det samme, når loven er trådt i kraft, har ret til at få et job på baggrund af deres uddannelse i et andet EF-land.

I Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal man herefter se på, om der er behov for supplerende krav; der er så mulighed for at kræve, at man skal dokumentere erfaring eller prøvetid eller egnethed. Det er vi helt trygge ved, og vi håber, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil behandle disse sager meget hurtigt.

Generelt kan man derfor sige, at vi i Venstre håber, at denne sag går hurtigt igennem udvalget, hurtigt igennem Tinget, og efterfølgende at lovens intentioner hurtigt bliver behandlet i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Rahbæk Møller (SF):

Her kan jeg ikke give den samme positive melding, som jeg gav til de to andre lovforslag. Dette er simpelt hen for løs en rammelov.

Jeg skal ikke remse alle problemerne op her, det gjorde vores ordfører ved den forrige førstebehandling, så jeg skal henvise til alle de betæneligheder, han gav udtryk for ved den lejlighed.

Annette Just (FP):

Dette er et af de lovforslag, vi har diskuteret utrolig meget i Markedsudvalget, og jeg mener også, at der så sent som under den sidste valgkamp er talt fantastisk meget om den fri bevægelighed i EF, i hvert fald under de møder, jeg har deltaget i. Det kan jeg godt love for.

Derfor kan vi selvfølgelig kun godkende dette, men der er nogle spørgsmål, jeg ønsker at stille i udvalget, f.eks. om det virkelig er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der har den egentlige kompetence. Det kan vi godt stille os en lille smule spørgende over for.

Jeg vil gerne understrege en utrolig fornuftig ting i dette lovforslag, og det er, at hvis der skal supplerende uddannelse til, er det for ansøgerens egen regning og ikke for nogen andens. Det bør ikke være sådan, at det er den danske stat, der skal betale for italienere, der eventuelt ønsker at arbejde i Danmark, det gælder selvfølgelig også sprogundervisning. For der er ingen tvivl om, at en italiensk sygeplejerske ikke vil kunne klare pasning af f.eks. døende patienter, i hvert fald ikke så længe hun ikke kan forstå og tale landets sprog.

Alle disse ting kommer vi selvfølgelig igennem under udvalgsarbejdet. Vi er utrolig positive over for dette lovforslag, ligesom vi også har været det i Markedsudvalget.

Sonja Albrink (CD):

Centrum-Demokraterne var positive under førstebehandlingen, og det er vi også denne gang.

Vi har også nogle spørgsmål, vi vil stille i udvalget, men jeg vil blot tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Lone Dybkjær (RV):

Af naturlige grunde står Det Radikale Venstre bag dette forslag.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Tak for de mange bemærkninger.

Til fru Eva Fatum kan jeg sige, at hvad angår bemyndigelsen, har jeg noteret mig Socialdemokratiets betænkelighed ved det, men jeg kan sige, at ikke alle de hørte parter, som vi har været i forbindelse med, har haft de samme betænkeligheder, men jeg indrømmer, at to af de parter, der er hørt, har udtrykt betænkelighed ved det.

Vi mener ikke, der er betænkelighed ved det. Der er tale om, at direktivet skal godkendes på samme måde, som direktiver er blevet godkendt hidtil, og at det skal igennem den samme procedure i Markedsudvalget. Derfor vil det betyde, at partierne har mulighed for også at få indflydelse på direktivets udformning, og det er så kun den rent praktiske indføjelse i lovtæksten, som vi har bemyndigelse til at udføre her.

Med hensyn til sproget er jeg ganske enig i, at der vil være adskillige job, hvor det er nødvendigt, at man er i stand til at tale sproget for at kunne udføre jobbet, og sådan opfatter jeg også teksten i direktivet. Det er jo rigtigt, at der ikke er nogen kendelser om, hvor grænsen går, men jeg er helt enig med fru Eva Fatum i, at der vil være mange af disse job, som har et krav om kommunikation, og hvis der er krav om kommunikation, er der også krav om, at man kan kommunikere på et sprog, som også den anden part forstår.

Med hensyn til høringssvarene nåede jeg før folketingsvalget i udvalget at give et skriftligt svar på, hvad høringsparterne havde sagt i denne forbindelse, og det vil jeg meget gerne gentage under den kommende udvalgsbehandling, men der har som sagt været en positiv holdning til det. Der er to organisationer, som har indvendt, at de ikke bryder sig om bemyndigelsen, men holdningen til lovforslaget som sådan har været positiv.

Til fru Annette Just vil jeg sige, at de spørgsmål, hun rejste, vil jeg også gerne være med til at afklare i udvalget, således at vi kommer helt overens med, hvem der skal betale hvad. Jeg er i øvrigt enig i grundholdningen, at folk, der ønsker at udøve et erhverv i Danmark og skal have en supplerende uddannelse, må erhverve sig denne for egen regning.

Til de øvrige ordførere vil jeg gerne sige tak for den positive tilslutning, og så håber jeg også på en konstruktiv behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Budgetgaranti).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 16/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Else Marie Mortensen (S):

Lovforslag nr. L 60 blev fremsat den 16. januar 1991 af indenrigsminister Thor Pedersen.

Forslaget til ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner drejer sig om ændring i § 10, stk. 3, der sådan lidt populært kaldes budgetgaranti til kommunerne.

Vi mener i den socialdemokratiske gruppe, at kommunerne har behov for – for ikke decideret at udtrykke det stærkere og sige krav på – en ordning med budgetgaranti. 1990-regnskabet som udgangspunkt for de kommunale budgetgarantiordninger synes efter vor efterforskning ikke at være specielt problemfyldt for kommunerne, specielt ikke set i relation til de kommende budgetår.

Der er flere årsager til, at vi støtter kommunernes ønske om budgetgaranti. Den nuværende ordning tilstræber en retfærdighed, men det er endnu ikke lykkedes at opnå den retfærdighed, som er tilstræbt i den eksisterende lovgivning. Vi mener, det må være rimeligt at opgive en retfærdighed, der ikke synes at kunne opnås, og i stedet satse på en kraftig forenkling og nedbrydning af et bureaukrati.

Når det er sagt, så giver både lovforslagets almindelige bemærkninger og indenrigsministerens fremsættelsestale mig anledning til at komme med nogle yderligere bemærkninger.

Begrebet aktivering har været brugt og misbrugt meget i de sidste år. Ændringerne i bistandslovens paragraf om revalidering til den nuværende § 43 i bistandsloven lever efter vores opfattelse godt op til begrebet aktivering. Vore folk i Socialudvalget er netop nu i færd med at overveje, om det kun er for flygtninge, man skal kunne opnå refusionsprocenten på mere end 50.

Det kunne måske være en fin motiverende faktor for kommunerne, hvis der blev fastsat en højere refusionsprocent i forbindelse med revalideringsbestrebelse, og det vil vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen. Folketinget vil få lejlighed til at høre nærmere om overvejelserne fra vore folk i Socialudvalget i morgen, når vi skal behandle lovforslag nr. L 62.

Jeg siger dette for at understrege, at der for os absolut ikke er nogen automatik mellem det tilfældigt at støtte budgetgarantien til kommunerne, som vi kommer med i dag, og den kommende behandling af lovforslag nr. L 62, hvor vi har meget væsentlige ændringsforslag, både med hensyn til pensionsområdet og med hensyn til ankebestemmelser m.m.

Per Tærsebøl (KF):

Det Konservative Folkeparti kan fuldt ud anbefale regeringens lovforslag om ændring af loven om kommunal udligning og udligning af generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

Det, som set med konservative øjne er glædeligt i dette lovforslag, er, at det er en aftale med Kommunernes Landsforening. Og fra konservativ side lægger vi vægt på, at når man som i dette laver en omlægning, som er så omfattende, inden for så følsomme områder som kontanthjælp, ungdomsydelse, arbejdstilbud, kommunale beskæftigelsesordninger samt fortidspension for personer under 60 år, lægger vi stærk vægt på, at det netop er aftaler, man indgår i samråd med Kommunernes Landsforening, for så er der størst chance for, at det får en bred tilslutning. Og det kan jeg også forstå at der er tale om.

Fra konservativ side er vi også glade for, at man lader kommunerne få ansvaret for førtids-